

Meghívó az MTA TK Szociológiai Intézet *Egészségszociológia, Egészségpolitika Kutatóműhely* rendezvényére:

Neveletlen vagy „beteg”?

„sajtós-pogácsás” kávéházi beszélgetés a gyermekkori pszichiátriai diagnózisokról, a figyelemhiányos hiperaktivitás-zavarról (ADHD) és a társadalmi hatásokról

Meghívott vendégek:

Kovács Ferenc – pszichiáter
Maneszkó Hajnal – szülő
Rakota Mónika – szülő
Vekerdy Tamás – pszichológus

Moderátor: **Fernezeyi Bori és Légmán Anna**
Kutatóműhely-vezető és házigazda: **Erőss Gábor**

„SZI Presszó”, nyitott kávéház: sajtó, szakmabeliek, intézeti kollégák és minden érdeklődő számára

Időpont: 2014. május 15. csütörtök, 11.00–12.30 óra

Helyszín: MTA TK SZI Hegedüs terem, Budapest I. Úri u. 49. I.em.

A figyelemhiányos hiperaktivitás-zavar (ADHD) napjaink egyik legvitatottabb, legtöbb kérdést felvető kórképe. Az ADHD pontos oka nem ismert, de feltételezések szerint meghatározott genetikai veszélyeztetettség és különféle környezeti tényezők kölcsönhatása áll a zavar hátterében. Az ADHD tipikusan az óvodáskor végén, az iskoláskor kezdetén jelentkezik, illetve akkor diagnosztizálják, a szakemberek szerint a tanulási nehézségek egyik leggyakoribb oka. A diagnózisok számának alakulása emelkedő tendenciát mutat, de jelentősen eltér a különböző országokban: Az USA-ban a gyerekek 11%-a él ADHD-diagnózissal, de ez az arány államonként jelentősen eltért (7-14%). Az Egyesült Királyságban ez a szám 3-5%. Ez megfelel a magyarországi becsléseknek is; ez alapján minden iskolai osztályra jut legalább egy figyelemhiányos/hiperaktív gyerek. A gyógyszerrel kezelt gyerekek száma 2003 és 2007 között 25%-kal nőtt az Egyesült Államokban. A DSM5-ben kiterjesztették a figyelemhiányos hiperaktivitás-zavart a felnőttekre is.

Miért diagnosztizálnak egyre több gyermeknél pszichiátriai rendellenességet? Milyen hatása lehet a pszichiátriai diagnózisnak egy gyerek életére? Mennyire társadalmilag meghatározott egy-egy gyermekkori pszichiátriai diagnózis gyakorisága? Vajon Magyarországon miért alacsonyabb az ADHD-s gyerekek aránya, mint Amerikában? És vajon miért nem nő olyan mértékben a diagnosztizált gyerekek száma? Mi a nagyobb stigma, ha „rossz” a gyerek, vagy ha ADHD-s? Neveletlen vagy beteg? Hol húzódik a határvonal? Az óvodai, iskolai rendszer mennyire nyitott a más fejlődésű gyerekek felé? Mennyire képes differenciálni, olyan tulajdonságokat értékelni, amik bizonyos gyerekekre jellemzőbbek (elevenebb, álmodozóbb, többet beszélő, impulzívabb stb.)?

A rendezvény ingyenes. Kérjük, jelezze részvételi szándékát május 13-ig a fernezelyi.bori@tk.mta.hu email címen.

Információ: fernezelyi.bori@tk.mta.hu; legman.anna@tk.mta.hu

[MTA TK Szociológiai Intézet Egészségszociológia, Egészségpolitika Kutatóműhely](#)

Üdvözlettel,

Fernezeyi Bori, Légmán Anna és Erőss Gábor